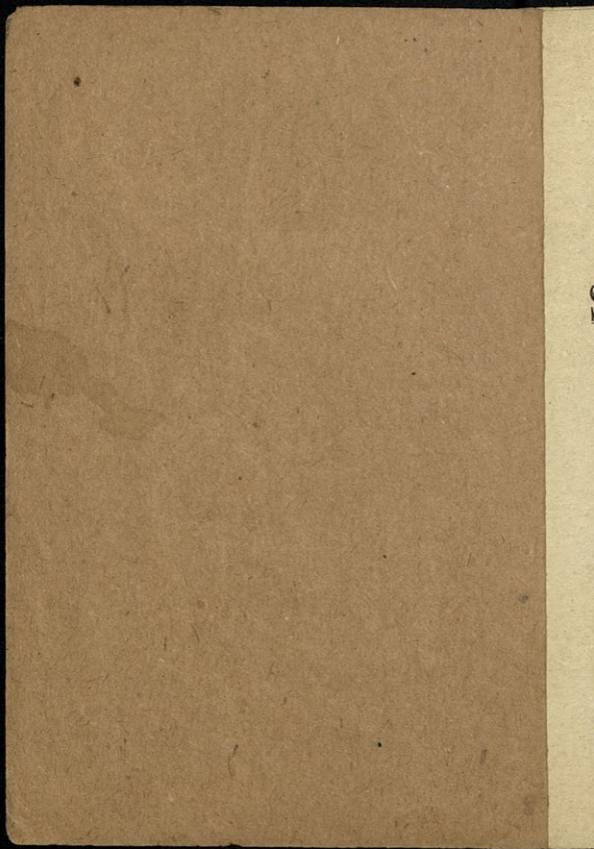

SPOMIN
svetega misijona.

Z dovoljenjem visokočastitega ljubljanskega
škofijstva 18. avgusta 1868.

62/m
1
SPOMIN

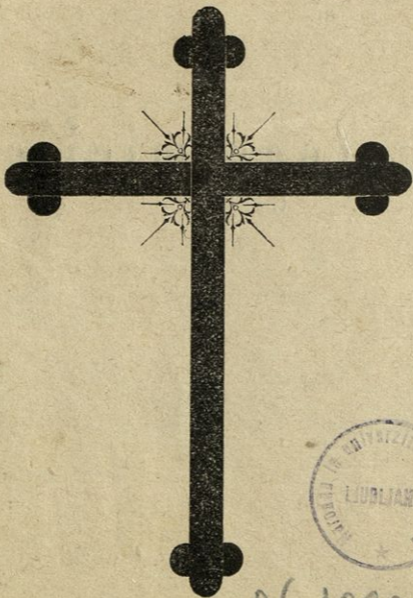
59
svetega misijona.

Z dovoljenjem visokočastitega ljubljanskega
škofijstva 18. avgusta 1868.

249774

Reši svojo dušo!

N 1073/1976

„Veste, da niste s trohljivimi rečmi, z zlatom ali srebrom rešeni . . . , ampak z drago kervjo Kristusovo.“ I. Petr. 1, 18, 19.

„Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? Ali kakošno menjo bo človek dal za svojo dušo?“

Mat. 16, 26.

Premisli in preudari:

1. da te je Bog zato stvaril, da bi njega spoznal, častil, ljubil, njemu služil,
2. in tako svojo dušo zveličal.

Duše pa ne boš zveličal:

1. ako ne boš po katolški veri živel;
2. ako se ne boš smertnega greha varoval;
3. ako ne boš dolžnosti svojega stanú zvesto spolnoval.

Keršansko ne boš živel:

1. ako ne obudiš večkrat vere, upanja in ljubezni;
2. ako ne opravlja vsaki dan saj kratke jutranje in večerne molitve;
3. ako ne hodiš k službi Božji;
4. ako o svojem času ne prejmeš sv. zakramentov.

Nedelj in praznikov ne posvečuješ:

1. ako te dni brez velike sile delaš;
2. ako te dni nisi spodobno pri službi Božji;
3. ako te dni besede Božje poslušati nečeš;

4. ako te dni po pivnicah ali drugod nepotrebno pohajaš.

Bog ti grehov ne bo odpustil :

1. ako se svojih velikih grehov nečeš čisto spovedati ;
2. ako svojih grehov ne obžaluješ ;
3. ako terdno ne skleneš, greha in bližnje priložnosti se ogibati ;
4. ako svojim razžalnikom ne odpustiš :
5. ako po krivici pridobljenega ne poverneš, če ti je in kakor hitro ti je mogoče.

Preklinjevanje je :

1. samo na sebi gerd greh ;
2. hudičevo delo ;
3. se že tukaj večkrat strašno kaznuje.

Prevzetnost je :

1. začetek odpada od Boga ;
2. mati krivovere ;
3. je storila iz angelov hudiče ;
4. ona te Bogu in ljudem zopernega dela.

Nečistost je :

1. zaničevanje in gnjusoba za človeka ;
2. oskrunjenje kristjana ;
3. vzrok novega padca v druge grehe, in
4. široka cesta v pekel.

Tatvina je :

1. velik nepokoj za sedaj ;
2. strašna teža kedaj ;
3. o smertni uri pa vzrok večnega pogubljenja.

Pijanost

1. je mnogokrat vzrok kervavih tepežev in celó ubojev ;
2. pokončá mladenča na duši in na telesu ;
3. pokončá cele družine, in
4. njen nasledek je nekeršanska smert.

Pregrešne ljubezni

1. so vzrok nevrednih spoved in Božjih ropov ;
2. so splošno pohujšanje nedolžnosti ;
3. nakopajo prekletstvo Božje celim rodbinam ;
4. so vzrok pogubljenja staršem, kateri svojim otrokom ali poslom kaj tacega pripuščajo.

Posvetna razveseljevanja

1. velikokrat cele družine na beraško palico spravijo ;
2. napravijo dosti sovražtva in nevošljivosti ;
3. moré keršanske čednosti.

Opravljanje

1. je greh, ki se brez vsega premisleka dela ;
2. greh, ki se malokrat prav obžaluje ;

3. ki se vedno zagovarja ;
4. pa malokdaj popravi in malokdaj zapusti.

Pripomočki k stanovitnosti so :

1. misel na smert, ki bo prišla, pa ne veš ne kdaj in kako ;
2. misel na sodbo, ki le Bog vé, kako se bo za te izšla ;
3. misel na pekel, ki vekomaj terpi ;
4. misel na nebesa, kjer je vse dobra domá.

Te-le čednosti moraš imeti :

1. poterpežljivost, ki vse prenese ;
2. ponižnost, ki se vsem podverže ;
3. čistost, ki vse posvetí ;
4. ljubezen, ki vse požlahtní.

Pred vsim si prizadevaj :

1. zjutraj in zvečer moliti ;
2. ako ti je mogoče, vsak dan pri sv. maši biti ;
3. večkrat sv. zakramente prejemati ;
4. večkrat besedo Božjo poslušati ;
5. Jezusovo presveto Sercé častiti ;
6. otročje ljubiti in častiti prblaženo Devico in Božjo porodnico Marijo.

Poslednjč pa nikdar ne pozabi :

1. da le enkrat živiš, pa nič ne veš, kako dolgo ;
2. da le enkrat boš umerl, pa tudi ne veš, kdaj, kje in kako ;

3. kakor boš umerl, tako te bo Bog sodil
4. in kakor te bo Bog obsodil, boš obsojen na vekomaj.

„V vsih svojih delih se spominjaj svojih poslednjih reči, in vekomaj ne boš grešil.“
Sir. 7, 40.

Po dokončanem misijonu nikar ne bodi brez skerbi za svoje zveličanje :

1. ker „vojska je človekovo življenje na zemlji“ (Job. 7, 1) ;
2. „ker se nam ni vojskovati zoper mesó in kri, ampak zoper poglavarstva in oblast, zoper gospodovavce tega temnega svetá, zoper hudobne duhove v podnebjí“ (Efež. 6, 12.) ;
3. „ker hudobni duh, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč lev okoli in iše, koga bi požerl“ (1. Pet. 5, 8).

„Zatoraj, preljubi moji, delajte s strahom in trepetom za svoje zveličanje.“ Filipij. 2, 12.

„Čujte, ostanete v veri, moško se obnašajte, in terdni bodite.“ (1. Kor. 16, 13.)

„Ne ljubite ne sveta, ne tega kar je v njem. Ako kdo svet ljubi, ni Očetove ljubezni v njem.“

„In svet prejde in njegovo poželenje ; kdo pa stori voljo Božjo, ostane vekomaj.“ (1. Jan. 2, 15, 17.)

„Za tega voljo, bratje, prizadevajte si

bolj in bolj, da po dobrih delih svoj poklic in svoje izvoljenje izgotovité; ako namreč to storite, ne bote nikdar grešili. Zakaj tako vam bo obilno dano, da pojdete v večno kraljestvo Gospoda našega in Zveličarja Jezusa Kristusa.“ (2. Petr. 1, 10, 11.)

Predragi! prosimo te, večkrat prebiraj po misijonu te tako tehtne recnice, ako ne drugač, saj ob nedeljah in praznih, in pre-mišljuj, kar Jezus govori: „Kdor pa obstoji do konca, bo zveličan.“ Mat. 10, 22. Obiskuj večkrat misijonski križ, položi v Jezusovo prebodeno serce obljube, ki si jih za čas sve-tega misijona storil, in prosi Jezusa za milost, da bi jih mogel natanko spolnovati. — Da ne boš pa obešal na poti pokore, ki si jo zdaj nastopil, ali je celó zavoljo težav zapustil, vedi, da „nebeško kraljestvo silo terpi in le kateri si s silo prizadevajo, ga na-se potegnejo.“ Mat. 11, 12. Poglej toraj večkrat z živo vero proti nebesom, posebno pa kadar te bo hu-dobni duh zopet v greh vabil, in premišljuj, da „oko ni vidilo, uho ni slišalo, in v serco človekovo ni prišlo, kar je Bog pripravil tem, kateri ga ljubijo.“ 1. Kor. 2, 9.

Molitev v nevarnostih ali skušnjavah zoper čistost.

(Se moli zjutraj in zvečer po angeljskem češčenju.)

O Gospá moja! o mati moja! Tebi se vsega darujem, in da se Tebi vdanega skažem,

Ti danes posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj Tvoj, o dobra Mati! vari me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Krajši molitev, v kateri koli skušnjavi!

O Gospá moja! ó Mati moja! spomni se, da sem Tvoj. Vari me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Sv. oče Pij IX. so vsim vernim obojega spola, kateri zjutraj in zvečer po angeljskem češčenju z pobožnostjo in skesanim srcem opravljenim naslednjo molitv v kakoršnem koli jeziku molijo, podelil vsak dan 100 dni odpustkov; tistim pa, kateri vse dni skoz mesec to opravljajo, popolnoma odpustek, ki ga enkrat v mesecu tisti dan zadobijo, ako zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa vredno prejmejo in v kaki cerkvi na namen sv. Očeta molijo; in poslednjič 40 dni odpustkov, kolikorkrat kdo v kateri koli skušnjavi sledečo krajšo molitvico s skesanim srcem in s pobožnostjo moli (5. vel. serp. 1851.) Ti odpustki se zamorejo tudi vernim dušam v vicah v prid obrniti.

Molitev za sv. odpustke.

Glej, o dobrotljivi in presladki Jezus! pred Tvojim obličjem se veržem na kolena, ter Te z največi gorečnostjo prosim in zarotim, utisni globoko v moje serce žive občutljeje vere, upanja in ljubezni, pravo ža-

lost nad mojimi grehi in najterdnejši voljo, poboljšati se, ko z živim občutljem in veliko bolečin Tvoje petere sv. rane premišljujem in v sercu preudarjam, kar je od Tebe, o dobri Jezus, prerok David prerokoval: „Prebodli so mi roke in noge in šteli so moje kosti.“

Kdor koli po vredni prejemi sv. pokore in sv. Obhajila to molitev pobožno in skesano pred britko martro moli, zadobi popolnoma odpustek, ki se zamore tudi dušam v vicah darovati. Zraven tega mora tudi moliti na namen sv. očeta papeža,

(Pij. IX. 31. mal. serpana 1858.)

Zdihljej: „Moj Jezus, usmili se!“

Odpustek 100 dni, kolikorkrat se ta zdihljej izgovori. (Leon XII. ustmeno dovolil, 1824: — za vselej so poterdili Pij IX. 23. kimovca 1856.)

Misijonske pesmi.

I.

Sveti misijon.

1.

Srečni in zlati čas svet'ga misijona,
O da smo čakali tudi ga mi!
Milost svoje znad večnega trona
Svojim otrokom zdaj oče deli.
Duša keršanska, o zdaj se potrudi,
Zvoljen'ga časa nikdar ne zamudi.

2.

Ljudstvo, oj ljudstvo, izdrami se iz spanja,
Dnevi zveličanja zdaj so za-te,
Zdaj je čas tvojega obiskovanja ;
O da b' poznalo, kaj v srečo ti gre !
Tak še zdaj usmiljeni Jezus zdihuje,
Ko se na sveti misijon ogleduje.

3.

Pridite toraj, vi starši keršanski,
Tukaj si zljajšali bote sercé ;
Težke dolžnosti in križi vsakdanjski
Stiskajo vas, in otroci skerbé.
Kaj bi storili, kako bi ravnali,
V svetem misijonu to bote spoznali.

4.

Vi gospodarji in vé gospodinje,
Ojstra na sodbi bo tudi za vas :
Berž obrnite sem svoje stopinje,
Hitro poteče ta zvoljeni čas. —
Tako skerbite, kak' modro hišujte,
Sebe in svoje zveličat' — tu čujte.

5.

Pridi keršanska mladina ti tudi,
Sini in hčere in posli vi vsi ;
V zanjke dobit' vas svet spačen se trudi,
Bodite srečni, da vas ne ulovi ;
Oh poslušajte glas svet'ga misijona :
Vojska je kratka, pa večna je krona.

6.

Teci k misijonu, zagrešena duša,
Gnade studenci zdaj tukaj tekó ;
Tukaj zastarani greh se odpuša,
Glej spovednico, poklekni pred njo,
Rane skeleče se tukaj celijo,
Žalostna serca se tu ohladijo.

7.

Oh ne zamudi, keršanska dušica,
Z Bogom se spraviti, danes je tvoj čas ;
Dan's se utolažit' da božja pravica,
Jutre je lahko že sodba za nas.
Danes je lahko že vse pridobljeno,
Jutro prepozno in vse zamujeno.

8.

Glej, jaz sem blizo, sam Jezus nam kliče,
Kdor mene išče danes, našel me bo ;
Kdor se pa danes od mene pomiče,
Bode me iskal, pa našel težkó.
Torej Gospoda zdaj zvesto iščimo,
Svet'ga misijona kar ne zamudimo.

9.

Kar pa obetamo, zvesto deržimo
Gola obljuba saj nič ne veljá ;
Usmiljen'ga Boga goreče prosimo,
Da stanovitnost milost nam dá.
Oh naj spominja in vselej nas viža
Prosihmal znamnje misijonskega križa.

Slomšek.

II.

Misijonski zvon.

1.

Že krije tiha noč doline,
Živali spé in cvetje trat,
Mis'jonski zvon z visoke line
Doni le tužno še enkrat;
O moli, moli! kliče zvon,
Daj dušam blagor, svet' mis'jon!

2.

Kot skerben oče oznanuje
Misijonski zvon nebeški mir;
Po tergu, do vaseh se čuje,
In v vsako hišo najde tir;
O zvoni, zvoni blagi zvon,
Hudobne zbudi, svet' mis'jon!

3.

Po krivih potih grešnik raja,
In v sladnost zapravlja dan,
Med dobrovoljce v svet zahaja,
V nesramno djanje zakopan;
Tud' njega glasno kliče zvon
Da pot pokore, v svet' mis'jon!

4.

Glej, star grešnik, oče sivi!
In vé, posvetne martere!
Za vás otroci ljubeznjivi
Stegujejo k Bogu roké,

O zvoni, zvoni blažen zvon,
Daj staršem milost, svet' mis'jon!

5.

O čujte vi, zgubljeni sini!
Puslušaj, razuzdana hči!
Za vas le oče v bolečini
In mati v solzah se topi;
O kliči, upij na serca, zvon,
Da jih poboljša svet' mis'jon!

6.

Bogu darujmo serce svoje,
Dokler nas kliče zvona glas;
K'dar sodbe strašna tromba poje,
Ne bo več zvon zapel,
Takrat ne bo več zvon zapel,
Mis'jon slovó za vselej vzal.

J. Virk.

III.

Misijonski križ.

1.

Kraljevo znamnje — križ stoji.
Bandero glej vihrati!
In z križa Jezus nas uči,
Za dušo se vojsk'vati.

O sveti križ, življenja luč,
O sveti križ, nebeški ključ!
Ponižno te častimo,
Zvestobo obljubimo.

2.

O križ, izvoljeno drevó
Z rešnjo kervo polito,
Nosilo Jezusa teló,
Oh bodi nam častito!
O sveti križ itd.

3.

Raz svet'ga križa božji Sin
Črez zvoljen svet kraljuje;
Svet' križ terplenja lep spomin,
Nam milost oznanuje.
O sveti križ itd.

4.

Raz križa Jezus vabi nas.
Zvestó za njim hoditi,
Svoj križ zadeti vsaki čas
In ga za njim nositi.
O sveti križ itd.

5.

Svet' križ bandero naše je
Premagati skušnjave,
Odverniti sovražnike,
Prenesti vse težave,
O sveti križ itd.

6.

O križ na smertni postelji
Prijatelj naš edini!
Na grobu pot nam kažeš ti
K nebeski domovini.
O sveti križ itd.

7.

O križ, ti znamnje usmiljenja,
Spokornim tol'ko milo!
Prihod sodnika ostrega
Nam bodeš oznanilo.
O sveti križ itd.

8.

O sveti križ, ti boš spomin,
Namen svetega misijona:
Spominjaj nas, kar božji Sin
Uči nas tvoj'ga trona:
Molite ino čujte vsi,
Ostan'te vselej zvesti mi,
In vam gotova krona
Bo svetega misijona.

Slomšek.

Vse k večji časti Božji in naše matere Marije.

